

## Τρεις χοροστασίες για τον Ακάθιστο Ύμνο στην Λαμία

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Φθιώτιδος



**Σε τρεις διαδοχικά Ιερές Ακολουθίες του Ακαθίστου Ύμνου στην πόλη της Λαμίας χοροστάτησε απόψε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Φθιώτιδος κ. Συμεών, άρτι αφιχθείς από την Βασιλίδα των Πόλεων, Κωνσταντινούπολη.**

Αρχικά, ο Σεβασμιώτατος κ. Συμεών χοροστάτησε στην Ακολουθία του Ακαθίστου Ύμνου, στον Ιερό Ναό του Αγίου Νεκταρίου στο Γενικό Νοσοκομείο Λαμίας, ευχόμενος πατρικά και προσευχόμενος για τους ασθενείς που νοσηλεύονται στο Νοσοκομείο, τους συνοδούς, καθώς και το ιατρικό, νοσηλευτικό και διοικητικό προσωπικό.

Ακολούθως ο Σεβασμιώτατος χοροστάτησε στην Ακολουθία του Ακαθίστου Ύμνου στον κατάμεστο από πιστούς Ιερό Μητροπολιτικό και Καθεδρικό Ναό Ευαγγελισμού

της Θεοτόκου Λαμίας, η οποία μεταδόθηκε από τηλεόρασης, ραδιοφώνου και διαδικτύου.

<span data-mce-type="bookmark" style="display: inline-block; width: 0px; overflow: hidden; line-height: 0;" class="mce\_SELRES\_start"></span>

Στο κήρυγμά του ο κ. Συμεών χαρακτηριστικά ανέφερε:

*«Μας αξίωσε και φέτος η Παναγία μας, να ψάλλουμε τον Ακάθιστο Ύμνο, να ολοκληρώσουμε αυτήν την όμορφη πορεία συνάντησης με το πρόσωπό της αυτές τις εβδομάδες της Αγίας και Μεγάλης Τεσσαρακοστής, να συμπορευθούμε μαζί της, με την ευχή της, με την πρεσβεία της, με τη δύναμη της, με το χάδι της, με την αγάπη της. Να αξιωθούμε να ψάλλουμε τον ύμνο του γένους το «Τῆ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ τὰ νικητήρια, ὡς λυτρωθεῖσα τῶν δεινῶν εὐχαριστήρια, ἀναγράφω σοι ἡ πόλις σου, Θεοτόκε» και ασφαλώς γνωρίζουμε πολύ καλά από τον ιστορικό πυρήνα δημιουργίας αυτού του ύμνου και αυτού του γεγονότος, ότι η πόλη στην οποία αναφέρεται είναι η Πόλη των ονείρων μας, η Πρωτεύουσα της Ρωμιοσύνης, η Βασιλεύουσα των Πόλεων, η Κωνσταντινούπολις.*

*Γνωρίζουμε ότι αποδόθηκαν τα νικητήρια στην Υπέρμαχο Στρατηγό όταν ο Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως μαζί με το λαό του Θεού στην επιδρομή των Αβάρων ὕψωσε όχι όπλα πολέμου, ὕψωσε όχι ιαχές κραυγής, αλλά ὕψωσε χείρες ικεσίας, ὕψωσε το όνομα της Παναγίας μας να διαφυλάξει την Πόλη κι ο λαός ψέλνοντας τον Ακάθιστο Ύμνο απέδωσε τα ευχαριστήρια.*

*Όμως η θεολογία της Εκκλησίας μας, η πνευματική παράδοση της Εκκλησίας μας, δεν μένει μόνο στην ιστορία, αλλά έρχεται και παίρνει την ιστορία και την κάνει θεολογία, έρχεται και ενώνει την ιστορία με την Θεολογία και μάλιστα με την Εσχατολογία, έρχεται και δίνει νόημα πνευματικό, όχι μόνο μέσα από την αλληγορία, αλλά κυρίως μέσα από τη μυσταγωγία.*

*Η πόλις λοιπόν, η οποία καλείται να απελευθερωθεί, καλείται να προστατευθεί, δεν είναι μόνο η Κωνσταντινούπολις, αλλά είναι και η προσωπική πολιτεία του καθενός από μας.*

*Όλη η νηπτική παράδοση της Εκκλησίας, δεν είναι τίποτε άλλο παρά μία διδαχή για το πώς ο άνθρωπος θα φυλάξει την πόλη την εσωτερική που έχει μέσα του, την πολιτεία την οποία έχει στον εσωτερικό του κόσμο, πώς δηλαδή ο άνθρωπος θα λυτρωθεί από τα δεινά της αμαρτίας, πώς θα λυτρωθεί από τα δεινά των αδυναμιών του, των αστοχιών του, των αποτυχιών του, πώς ο κάθε ένας από εμάς θα θεραπεύσει τις πληγές του, τα τραύματα του, όλα αυτά τα οποία δηλητηριάζουν τις μεταξύ μας σχέσεις, όλα αυτά τα οποία ταλαιπωρούν τη ζωή μας, όλα αυτά τα οποία εν τέλει μας κάνουν δυστυχημένους, γιατί μπορεί να ξεγελά πολλές φορές η αμαρτία με την εφήμερη απόλαυση και ικανοποίηση, την*

οποία προσφέρει, όμως ο άνθρωπος διαπιστώνει ότι ζώντας μέσα σε μία τέτοια επιλογή ζωής δεν είναι χαρούμενος, δεν είναι ευτυχισμένος, παλεύει με τις τύψεις τους, παλεύει με τις ενοχές του, παλεύει με τα ερωτηματικά, παλεύει με την αναγκαιότητα που αισθάνεται ότι πρέπει να συνταιριάξει τα αταίριαστα μεταξύ τους.

Η Παναγία μας είναι ο βοηθός και ο οδηγός μας μέσα σε αυτήν την πορεία, η οποία έχει διάφορα στάδια πνευματικά προκειμένου ο άνθρωπος να ενηλικιωθεί πνευματικά, να ωριμάσει μέσα από τις περιπέτειες της ζωής, να βρει την αλήθεια του εαυτού του, να λυτρωθεί πραγματικά από τις ασθένειες, οι οποίες τον βασανίζουν και δεν είναι μόνο οι σωματικές ασθένειες, αλλά είναι και οι πνευματικές ή ψυχικές ασθένειες, οι οποίες ταλαιπωρούν τον άνθρωπο.

Και το πρώτο βήμα είναι να μπορέσει ο κάθε ένας από εμάς να δει κατάματα τον εαυτό του, να δει την προσωπική του αλήθεια, να καταλάβει ποιο είναι το πρόβλημά του.

Ο άνθρωπος που θέλει πραγματικά να αλλάξει ο εαυτός του, θα σταθεί ενώπιον της Υπεραγίας Θεοτόκου και θα τολμήσει να της θέσει ένα απλό ερώτημα : «Παναγία μου σου αρέσω όπως είμαι; Σου αρέσει αυτό που βλέπεις, σου αρέσει η συμπεριφορά μου, σου αρέσουν οι σκέψεις μου, σου αρέσουν τα λόγια μου;» Πρώτο λοιπόν μεγάλο ερώτημα που θα χρειαστεί να αναζητήσουμε τη βοήθεια της Παναγίας, που θα χρειαστεί να το κάνουμε αίτημα της καρδιάς μας, να μας αποκαλύψει η Παναγία μας σε εμάς τους ίδιους ποιοι είμαστε, τι είμαστε, πώς πορευόμαστε, τι είναι αυτό το οποίο πάσχει στην ύπαρξή μας.

Δεν θα μείνουμε όμως μόνο σε αυτό το πρώτο στάδιο προσευχής. Όταν δούμε αυτή την αλήθεια δεν θα τρομάξουμε. Δεν θα απογοητευτούμε, γιατί η αλήθεια του εαυτού μας αν πραγματικά την αντικρίσουμε δεν θα μας ικανοποιήσει, δεν θα μας ευχαριστήσει. Δεν θα απελπιστούμε από την αλήθεια, θα έχουμε τη δύναμη να ομολογήσουμε τις κακίες μας, τα ελαττώματά μας.

Θα προστρέξουμε στο μυστήριο της μετανοίας, στον εξομολόγο, στο πνευματικό μας και θα καταθέσουμε την αλήθεια μας όχι για να την ακούσει ο ίδιος, αλλά για να την ακούσουμε εμείς μπας και ταρακουνηθούμε. Δεν θα απελπιστούμε λοιπόν από την αλήθεια μας. Θα την καταθέσουμε στην Εκκλησία μας με τον τρόπο που αυτή ξέρει, θα λάβουμε συγχώρεση όχι για να επαναλάβουμε τα ίδια, αλλά για να ζητήσουμε δύναμη από την Παναγία μας να αλλάξουμε συμπεριφορά.

Και φυσικά το τελευταίο είναι να αποδίδει κανείς διαρκώς όχι μία στιγμή, αλλά διαρκώς στη ζωή του τα νικητήρια στην Υπέρμαχο Στρατηγό. Όταν ο άνθρωπος έστω και μια στιγμή πει μόνος του ότι τα κατάφερα με τη δύναμή μου, τα κατάφερα με το ταλέντο μου, τα κατάφερα με την ευφυΐα μου, τα κατάφερα με την

*εξυπνάδα μου, τα κατάφερα με τη δύναμή μου, τότε έχει γκρεμίσει ό,τι έχτισε μέχρι εκείνο το σημείο.*

*Η πνευματική ζωή έχει διάρκεια, όταν η καρδιά μας είναι γεμάτη ευγνωμοσύνη, όταν ξέρουμε ότι στη ζωή μας δεν είμαστε θαυματουργοί, είμαστε αμαρτωλοί άνθρωποι που αγωνιζόμαστε αλλά σε αυτόν τον αγώνα έχουμε βοηθό την Υπεραγία Θεοτόκο, σε αυτόν τον αγώνα έχουμε προστάτη και σύμμαχο την Μητέρα μας, την Παναγία μας.*

*Η Παναγία μας είναι το πρόσωπο, που θα μας βοηθήσει να αποκαθλώσουμε το ψευτοείδωλο μας, να αποκαθλώσουμε τον ψεύτικο θεό τον οποίον βλέπουμε στον καθρέφτη κάθε μέρα που κοιτιόμαστε. Αυτό είναι το πρόβλημα του καθενός από μας και το πρόβλημα της ανθρωπότητας.*

*Αν θέλουμε πραγματικά να κάνουμε ένα μεγάλο δώρο στον εαυτό μας και να δημιουργήσουμε μία σχέση με την Παναγία πολύ δυνατή, πάρα πολύ δυνατή, είναι μία ευκαιρία να την βάλουμε στην προσωπική μας ζωή, να της δώσουμε χώρο, να της δώσουμε τα κλειδιά της ζωής μας, της καρδιάς μας, της ύπαρξής μας, να της πούμε:*

*«Παναγία μου αυτός είμαι, αυτή είμαι. Πάρε με στα χέρια σου και άλλαξέ με και όχι μόνο άλλαξέ με αλλά κράτησέ με αλλαγμένο και αλλαγμένη. Πάρε με από το χέρι όπως με έπαιρνε μικρό παιδάκι νήπιο η μάνα μου, πάρε με εσύ τώρα που είμαι μεγάλος, που είμαι μεγάλη, πάρε με από το χέρι και οδήγησέ με να βρω τον εαυτό μου, να βρω τη ζωή μου, να ευτυχίσω, να χαίρομαι πραγματικά και να αλλάζω τον εαυτό μου και να αλλάζω τον κόσμο».*

Ο Σεβασμιώτατος κ. Συμεών στην συνέχεια, χοροστάτησε στην Κατανυκτική Ακολουθία του Ακαθίστου Ύμνου στον ιστορικό Ιερό Ναό της Παναγίας Αρχοντικής, συνεχίζοντας την προσπάθεια ανάδειξης του πλούτου των μνημειακών Ναών και των ιστορικών Παρεκκλησίων των παρυφών του Κάστρου της Λαμίας, τα οποία είναι διάσπαρτα και συνάμα γραφικά και όμορφα και τα οποία προσφέρονται στους πιστούς ιδιαίτερα αυτές τις ημέρες της Αγίας και Μεγάλης Τεσσαρακοστής όπου τελούνται βραδινές Ιερές Ακολουθίες για τους εργαζομένους.



Φωτογραφίες: Δημήτριος Ανάγνου